

Aderonderzoek Cathrien en TU/e baart opzien

.....
EINDHOVEN - Wanneer scheurt een buikslagader? Hoe ver moet een verwijding (aneurysma) zijn gevorderd om in te grijpen? Om die vragen te beantwoorden, beginnen het Eindhovense Catharina Ziekenhuis en de Technische Universiteit Eindhoven een gezamenlijk onderzoek. Dat gaat vier jaar duren en er zullen circa 250 patiënten aan deelnemen.

Als de buikslagader openscheurt, is het in zeventig procent van de gevallen einde oefening. De inwendige bloeding kan zo heftig zijn dat er geen redden meer aan is. Voorkomen is lastig, want een scheuring komt zonder enige waarschuwing of lichamelijk ongemak.

Hoewel het onderzoek pas vandaag begint, is er nu al wereldwijd belangstelling. Immers: alleen al in West-Europa krijgen jaarlijks 700.000 mensen te maken met een gescheurde buikslagader. In Nederland stierven er in 2011 748 mensen aan. Dat aantal groeit vanwege de vergrijzing, want het letsel treft vooral ouderen, meest mannen.

„Techniek in de kliniek”, noemt Richard Lopata het. Hij is universitair docent cardiovasculaire biomechanica aan de TU/e en betrokken bij het onderzoek. Namens het Cathrien is dat vaatchirurg Marc van Sambeek. De uitvoering ligt bij assistent in opleiding Emiel van Disseldorp, die op dit onderzoek hoopt te promoveren. Lopata en Van Disseldorp vertrekken morgen naar de Verenigde Staten om op twee medische congressen een toelichting gaan geven op het project. In november gaat Van Sambeek dat ook doen, op een congres in New York.

De onderzoekers gaan gebruikmaken van een drie-dimensionale echoscan van Philips. Zowel op de TU als in het Cathrien zijn drie van deze scanners geïnstalleerd. Philips leverde de scans met korting. De scan kan stilstaand én bewegend beeld opnemen in 3D. „Zo kunnen we een

patiënt elke drie maanden scannen en zien hoe de verwijding zich ontwikkelt”, zegt Van Sambeek. „Nu is het zo dat een verwijdende buikslagader alleen bij toeval wordt ontdekt. Bijvoorbeeld als iemand wordt onderzocht op prostaat- of nierfalen. Nu gaan we nog uit van protocollen, die voorschrijven dat een verwijding met een diameter van 5,5 centimeter geopereerd moet worden. Maar het kan best zijn dat iemand met een kleinere verwijding toch risico loopt, of juist dat een verwijding van zeven centimeter geen probleem is.” De onderzoekers gaan een meet- en rekenmodel maken dat de groei van een verwijding kan voorspellen. Zo ontstaat een behandeladvies dat op de persoon is afgestemd.

Het onderzoek krijgt een subsidie van 450.000 euro van de stichting Lijf & Leden, opgezet met de erfenis van een Rotterdamse ondernemer. De TU/e en het Cathrien dragen ook bij in geld en natura.

.....
ed.nl/gezondheid: een film met uitleg over het onderzoek
